

Ако нѣконъ отъ г. г. абонатитѣ си промѣнѣтъ адреса, трѣбва веднага да явятъ новия си адресъ.

Меланхоличното лале види се, че сега се събужда отъ дългъ сънъ и, очудено отъ общата радостъ, протѣга си и то въ видъ на екстазъ

листьята, като съединява безмолвната, нъ благоуханината си миризма съ музикалната хармония на природата. Обърнете внимание на трандафилитъ, на тия царѣ и господаре на растителното царство; колко гордо си разгръщатъ сапфировото и нанизано съ алмази паметало, за да си отворѣтъ благоуханитъ и червени устни въ възхваление на тоя свещенъ день.

Трандафилитъ сж величества, прѣзъ които другитъ цвѣтъ прѣклоняватъ глава, защото тѣмъ само е дадено да излизатъ побѣдители противъ околнитъ търня сжщо тѣй, както Господъ нашъ Исусъ Христосъ си дигналъ увѣчаната съ мъченическия вѣнецъ глава, пълна съ животъ и освѣтлена отъ безбройни лжчи. Символично е естеството, животътъ, сжществованieto и езикътъ на трандафилитъ.

И тѣй Христовото възкресение ний слушаме да се славослови не само изъ черквитъ, нъ усѣщаме го още и въ оживотворяването на мъртвата природа. Възкресението, надѣждата, любовта чувствуваме въ душитъ си, въ живота си, който придобива въ днешния день нова привлѣкательность, нови надѣжди. Днесъ се приематъ и отдаватъ благопожелавания отъ родители, чедъ, роднини и приятели, благопожелавания за радостъ и щастие, които ни общава чрѣзъ божнето си възкресение Спасителътъ на свѣта Господъ.

Влиянието на нашиятъ общественъ животъ върху умственното и нравственното възпитание на нашитъ млади жени.

Прѣзъ всичкия исторически животъ на чловѣческия родъ, въ борбата на чловѣка противъ чловѣка, въ убийствата, които чловѣкъ е извършвалъ надъ чловѣка, въ страданията, които чловѣкъ е причинявалъ, сторвалъ на чловѣка, жената не е играла, не играе и до сега, такава роль, каквато тази е изигравана и до сега се играе отъ нашитъ другари-мжжетъ. Жената не е спомагала толкова въ борбата на чловѣка противъ чловѣка, както това е правилъ мжжа. Жената не е клала, не е бѣсела, не е убивала нито жени, нито мжже, както това сж правили и правѣтъ даже до днешенъ день мжжетъ. Жената не е причинявала такива страдания на чловѣческитъ общества, както това сж правени отъ страна на мжжетъ. Жената е била винаги

мирна, кротка и послушна стопанка и отгледвачка на чловѣчеството. На жената се дължи живота — сжществоването на чловѣчеството. Нѣма жена — нѣма и чловѣчество. Но ето Ви, читателю и читателко, че при всичкото неучастие на жената въ борбата на чловѣка противъ чловѣка, при всички доказателства на историята, че тя не е направила нищо зло на чловѣчеството, че напротивъ тя, като негова майка, винаги се е старала и мислѣла за неговото отгледване да заживѣй и да живѣй, жената е пакъ лоша. И знаете ли колко лошо приказватъ за нея и глунави, и учени, и философи, и историци, и моралисти и законодатели? Толкова лошо, щото, ако отъ всичко това лошо мжжетъ да бѣхж на страна и да го гледатъ отъ страна, щѣхж да заведѣтъ противъ насъ такава борба съ умъ и перо, сабли и барутъ, каквато се водѣ въ бойното поле мѣжду Наполеонъ и Европа, мѣжду Русия и Турция, мѣжду Сърбия и България и пр. и пр. А защо жената е лоша и въ какво се състои лошото миѣние, лошитъ понятия, за майката на чловѣчеството? Потърпѣте, ний ей сега ще Ви докажемъ.

Ето какъ нѣкои философи, моралисти и даже народни пословици приказватъ за жената:

1) «Жената е изворъ (!?) на всѣко зло». (О, Боже!)

2) «Колкото звѣзди има на небото, толкова лжжи има въ сърдцето на жената».

3) «Капризитъ, кокетството и лукавството —ето главнитъ оржжия за жената».

4) За мжжетъ е потребно прѣдпъ всичко вжщата, послѣ работний волъ и *най послѣ жената*¹⁾ (тѣй ли е читателю и читателко?)

5) «Не се радвайте на жена, за която се говори добро»²⁾

6) «Който има жена, той има и нужда»

7) «Жената, кога е мома има 7 ржцѣ и единъ езикъ; а кога се омжжи, има 7 езици и една ржка».

8) «За женитъ, магаретата и орѣхитъ се неса яка ржка» (не смѣйте се, читателю!)

9) «Всичко е отъ Бога, съ исключение на жената».³⁾ Славейковъ въ единъ диалогъ (четѣте «Иванъ и Стоянъ») нарича жената «дьявоlesко сѣме». Значи, Библията лжже, че жената е направена отъ Бога.

¹⁾ в. «Свобода» год. VII бр. 1032.

²⁾ " " " " " 1033.

³⁾ " " " " " 1030.

10) «Жененъи челоѡѡкъ е птица въ вѡтъка »
Отъ този афоризмъ се разбира челоѡѡкътъ-мжжъ.
По отношение къмъ жената, този афоризмъ, не ѡ
назовава челоѡѡкътъ, тъй като жененъ челоѡѡкъ-
мжжъ е птица въ кафезъ не за друго, а само
защото се е оженилъ.

11) Теофилактъ казалъ¹⁾: «Жената има отро-
вата на аспидъ, езика на скорпионъ, очитѡ на
василекъ и злобата на цѡлний свѡтъ—нищо не
може да устои противъ женската злоба».

12) Нѡкой си Сервиллий пѡкъ казва²⁾: «Же-
ната а хамелеонъ, въ челоѡѡшки образъ. Както
волтъ е създаденъ за обработване за земята, ку-
чето за ловъ, птицата—за да хвърчи, маймуната
за забавление, тъй и жената, и дяволтъ сж съ-
здадени за зло на човѡшкии родъ, за негово ис-
питание и наказанне».

Споредъ този мждрець, жената не е чело-
ѡѡкътъ, тя не е частъ отъ челоѡѡческии родъ, за-
щото ти и дяволтъ сж създадени за наказание на
нѡкакътъ челоѡѡческии родъ, изроденъ не отъ
жени и който се състои сѡ отъ мжжѡе, както
историята се състои отъ събития сѡ на мжжѡе
и мжжескии родъ.

13) Жената, споредъ Платона, е грѡшка
на природата³⁾.

14) Титъ Ливий казва ето що: «Благода-
рение на присѡщиитѡ на жената качества: при-
творство, скритностъ и лукавство, тя умѡе да
се показва не такъвъ, какъто е. Погледитѡ же-
ната, кога е на гости и погледитѡ ѡ у дома;
това сж двѡ лица, които съвѡмъ не си прили-
чатъ едно на друго»⁴⁾.

15) А пѡкъ Тертулианъ казалъ: «Не трѡб-
ва да се боимъ отъ гиѡва на дявола толкова,
колкото отъ гиѡва на жената; защото дяволтъ,
като прави зло, прави го самъ, безъ чужда по-
мощъ, а жената, като злобствува, се подпомага
отъ цѡлния адъ»⁵⁾.

16) «Женитѡ сж като вестени: отъ вънъ
сж хубави, а отъ вжтрѡ нищо не струватъ».⁶⁾

17) Въ единъ катихизисъ на Юневала, че-
темъ, че най-легкото нѡщо и отъ перушината,
и отъ праха, и отъ вѡтъра е жената.⁷⁾

18) Жената, споредъ изречението на Шек-
спира е дѡте; нейното име било «слабостъ». Спо-

редъ Милтона, «жената е прѡкрасенъ недостатѡкъ
на природата». Споредъ Шометта «жената само
тогава струва нѡщо, кога мжжа нищо не струва».
Споредъ Фонтенела «хубавата жена е за очитѡ
рай, за душата адъ, а за джеба (на мжжѡтъ
непрѡменно) чистилище». Най сѡтитъ споредъ Ж.
Ж. Руссо, жената е прѡдмѡтъ за забава.

19) Най-добрѡ характеризиратъ жената съ
прословутата пословица: жената е дългокоса, а
плиткоумна. Но не само това, има още и съѡити
за прѡпазване отъ жената; казватъ напริมѡръ:
пази Боже отъ туна беда, отъ бѡена звиня; пази
Боже отъ голѡма вода и отъ зла жена.

Отъ всичко горѡисказано читателитѡ на
«Женский Свѡтъ» ще видѡтъ, какви понятия се
има за жената не отъ прости хора, а отъ учени,
моралисти, философи и поети, и колко, споредъ
тѡзи понятия, тя е лоша, тя е зло за общест-
венний животъ.

Но, както и изначало казахме, жената не е
направила нищо толкова лошо на свѡта, та да
заслужава толкова анатемѡ отъ страна на челоѡѡ-
чеството, философията, морала и законодател-
ството. Даже ако земемъ да прѡемѡтаме, кой по-
вече е заслужилъ и служи физически и морално
на челоѡѡчеството жената ли или мжжѡтъ, ще
отсѡдите ли, че мжжѡтъ е повече заслужилъ отъ
жената и повече физически и морални сили хар-
чи за челоѡѡчеството отъ жената? Какво е за-
служилъ на Франция напр. великий Наполеонъ,
славата на когото струва единъ милионъ фран-
цуски челоѡѡшкии трунове, заринжти при страш-
ното Батерлоо, въ сѡѡжната Руссия, и въ нѡ-
сечливата Африка, споредъ майката на френ-
ский солдатинъ, която е исхарчила толкова трудъ,
догѡтъ приготви за Франция, единъ солдатинъ,
който е струвалъ и силата на Франция, и сла-
вата на Наполеона и завладѡванието на поло-
винъ свѡтъ?

Че жената е настина такава, какъто ни се
дава да ѡ разберемъ отъ приведенитѡ изречения
и пословици за неѡ, и да се вѡрва въ тая
лжжа, това е, читателю и читателко, ужасно го-
лѡмо заблуждение на умовѡтъ, играчка на фило-
софитѡ, невежество на моралиститѡ.

Жената, като всѡко челоѡѡческо същество,
по своята природа не е нито добра нито лоша.
Челоѡѡкътъ става лошъ или добъръ не отъ това,
какъ той се е родилъ, но отъ това, какъ него
го възпитаватъ и какъ той живѡй и се развива.
Добритѡ и лошитѡ обществени и семейни усло-

¹⁾ В. «Свобода» год. VII бр. 1028.

²⁾ « » « » « » 1024.

³⁾ « » « » « » 1024.

⁴⁾ « » « » « » 1023.

⁵⁾ « » « » « » 1019.

⁶⁾ « » « » « » 1016.

⁷⁾ « » « » « » 1001.

вия сж факторъ, които могатъ да направятъ чело-
вѣка лошъ или добъръ. Семейството и обще-
ството най-първомъ сж възпитатели за чело-
вѣка и слѣдъ това неговии другаръ за живѣние.

Кого трѣбва направо да обвиняваме, за че
единъ чело-вѣкъ е станалъ лошъ; или кого трѣб-
ва да похвалимъ, за че единъ чело-вѣкъ е добъръ?
Не ли неговитѣ възпитатели? А възпитателитѣ
на чело-вѣка сж, както казахме, семейството и
обществото.

Въ своитѣ слабъ периодъ чело-вѣкъ се въз-
питава въ кръга на семейството. Семейството,
като часть отъ обществото, се влияе отъ него и
чело-вѣкъ още отъ семейството се обличава съ
обществото, така щото, като влѣзе въ кръга на
общественний животъ, за нему не сж чужди и
понятията, и порядъка, и общественната нрав-
ственностъ.

Единъ чело-вѣкъ, който се възпитава въ
семейството и въ обществото съ такива ниски
понятия за жената и женското физическо и нрав-
ственно естество, ако той е мжжъ, ще почне да
гледа на жената, като на нѣщо по-долно и фи-
зически, и морално отъ него; а, ако е жена, ще
почне да гледа на себе си съ недовѣрие къмъ
своитѣ природни сили, ще се възпита да мисли
за себе си, като чело-вѣкъ слабъ и недостоеенъ
за нищо друго, освѣнъ за нѣлно физическо и ум-
ственно робуване, нѣлна подчиненостъ подъ сил-
нитѣ и умствено и економически мжже.

Науката и сегашното направление на мис-
литѣ на ученитѣ и развититѣ, като отхвърлятъ
всички лоши понятия за достойнството на же-
ната, поставятъ ѝ на еднаква, по физическа ум-
ственна и нравственна развитостъ и способностъ,
степенъ съ мжжа и дѣятелността, която се по-
лага отъ хора за общото човѣшко развитие —
общъ прогресъ, е еднаква и за мжжии, и за
женски полъ.

Но, като оставимъ на наука и съврѣменно
течение и развитие на мисълта, които по тео-
ретически и идеаленъ начинъ сж всецѣло за въ-
полза на жената, нека погледнемъ въ самий ре-
аленъ животъ, какъ нежъ ѝ възпитаватъ, какъ
ѝ отглеждатъ, и, като резултатъ на това, какъвъ
е нейний животъ.

Като нравственна задача за самостоятелна
свобода, дѣятелностъ, самостоятеленъ животъ, на
жената обричатъ само кжщата и семейството.
Внѣ отъ този кръгъ и дѣятелностъ друга об-
щественна дѣятелностъ за нежъ едва ли е до-

стѣжна ¹⁾. Така стои днесъ въ нашето общество
жената по положение и дѣятелностъ. Ограничена
по такъвъ начинъ и отъ семейството, и отъ об-
ществото, внѣ отъ кжщата, тя се явява за
обществото и за общественнитѣ служби единъ
непотрѣбенъ за работа чело-вѣкъ. И като нѣма
за нежъ работа въ обществото, то, колкото и да
се развива, всичкитѣ ѝ развития и способности
се убиватъ въ тѣсния кръгъ на кжщата и семей-
ството. Има даже такива глупави понятия, да се
мисли, че на жената не е пуждно повече обра-
зование, повече знание отъ това, да знае да си
гледа и нарежда кжщната работа. Притисната отъ
такива понятия, и не стига това, но има че се
намѣрватъ хора, (и то ако не е болшинството
отъ обществото) които утвърждаватъ, че на же-
ната, особено на момата, не ѝ трѣбва да се за-
нимава съ умствена работа, съ четения и пи-
сания; защото това ще ѝ прѣчило да си гледа
добъръ домашната работа.

(Слѣдва).

Х. Н-ва,

Пасхалнитѣ яйца.

Обичаитѣ на пасхалнитѣ яйца у всичкитѣ
християнски народи произлѣзлъ е отъ симболи-
ческитѣ прѣдания на християнската черква. Единъ
славянски писатели отдаватъ тоя обичай на едно
старо прѣдание, по което една боколика, принад-
лежаща на Русската императорска фамилия нѣс-
ла въ рождения день на императора Александра
Северна червено яйце; други пъкъ мислятъ, че
тоя обичай ознаменува мжченията съ врѣли яйца,
на които Римлянетѣ подлагали първитѣ хри-
стиане. Символозитѣ обаче считатъ яйцето като
символъ на плодотворната Изида, а яйцеядението
за индийски обичай, прѣмнѣлъ у христия-
нитѣ чрѣзъ гърцитѣ. Впрочемъ явлението на из-
лупванието птищата отъ яйцето много добръ може
да ознаменува Исусовото възкресение отъ гроба.

Първитѣ християнски народи, а споредъ тѣхъ
и ний въ днешно врѣме занасяме въ храма чер-
вени яйца, които свещеникътъ осветява и до-
макитѣ раздава подиръ туй на всичкитѣ чле-
нове на семейството, както и на тѣзи роднини
и приятели, що на Великѣденъ му отиватъ на
посѣщение.

¹⁾ Исклучение правимъ на меншество жени, които занимаватъ
държавни и общественни служби, като: учителкитѣ, доктор-
китѣ, телеграфикитѣ, акушеркитѣ, вѣстникаркитѣ, работници
по фабрикитѣ и шивачкитѣ, които, освѣнъ работа въ кжщи,
иматъ повече работа въ обществото. Но това е исклучение.

У насъ, както и у всичкитѣ западни народи, пасхалнитѣ яйца означаватъ най-висша радостъ за Христовото въскресение. Яйцата ний боядисваме не само съ червени, нъ и съ други всеѣкакви шарове.

Майна и домакия.

(Продължение отъ 34 страница).

Добродѣтели и длъжности на майната-домакията.

III. Жената трѣбва да знае *да си реди къщата*. Каквото сиестеливата и трудолюбивата жена може да си спести, това е истинската печалба, която бащата на семейството придобива отъ своята работа. Жената е другарката на мъжа; слѣдователно и тя е длъжна да работи, по мѣрката на силитѣ си, по прѣдначението и званieto си. Женский кръгзоръ е домътъ; него прочее трѣбва да управлява съ разумъ, редъ и спестителностъ. Не могатъ да се наричатъ и да бждѣтъ добри домакинни и добри майки ония, които по видимоу, за прѣдъ хората искатъ да покажѣтъ редъ и благоприличие въ дома, когато въ сжщностъ царува противното тамъ, гдѣто не стига окоето на друго, та по такъвъ начинъ се заблуждаватъ и посѣтителитѣ, и съпругътъ. За това много пъти сръщаме жени, които външно ни се показватъ трудолюбиви, чедолюбиви, спестеливи, нъ вътрѣшно тѣ губѣтъ времето си въ бесполезни работи и нѣматъ никакво понятие отъ домакинството, а всичко вършѣтъ само за очи. Такивато домакинни приличатъ на камени гробове, които външно сж хубави и великолѣпни, а вътрѣшно сж пълни съ гнили кости отъ мъртвечи и вонѣтъ ужасно.

Който желае да узнае достойството на нѣкоя домакия, нека влѣзе въ дома ѝ, а отъ каквото види тамъ, ще може изведнѣжъ да си състави понятие за него. Не всичко, каквото има въ къщата, нъ угриженото имъ распредѣление ще засвидѣтелствува за реда, вкуса и трудолюбието на домакията. Редътъ и чистотата на къщата показватъ домакия добра, трудолюбива, разумна, чиста и др., които сж бѣлѣзи на добродѣтелното и благородно душевно расположение на жената. Много мъдро неподражимий Златоустъ говори: ¹⁾ «женитѣ трѣбвало би да бждѣтъ по-философи,

като сж повече привързани къмъ дома; защото мъжътъ, навъртайки се изъ пазаритѣ и сѣдилицата, изнурива се като отъ вълнп, по причина на външния шумъ; а жената, сѣдяща въ къщи, като въ нѣкое философско училище, прибира си ума въ себе си, за да внимава на молитвитѣ и четенията, та може да направи това и за другата философия».

Гдѣто видимъ безредие и нечистотии по вещитѣ и общата къщна наредба, тамъ знай че царува лѣниостъта, празносѣдѣнието, неспособността въ характера, тамъ ще видишъ домакия съ всеѣкакви недостатѣци. Разумната домакия всичко управлява съ миръ, винаги си знае начина на обнасянието и къмъ домашнитѣ, и къмъ чужденцитѣ; при всичко че не се отнася много фамилярно съ слугитѣ си (защото, който иска да управлява и заповѣдва, длъженъ е да знае, какъ се печели почетътъ и послушността на по-долнитѣ), съ добритѣ си обаче и благороднитѣ обноси умѣе тя да привлича обичта на подвѣдомственитѣ си. Безъ прѣбирни, навикни и подигравки съ слугитѣ или слугинитѣ, както това често чуваме отъ первични и безмисленни жени, които се гордѣтъ съ високото си въспитание, цѣломъдренната домакия сполучва, щото съ почитанието, което своеврѣменно вдѣхва на слугитѣ или слугинитѣ си, да стане прѣдмѣтъ на особена обичъ и послушностъ за по-долнитѣ си, а и лѣнивитѣ отъ тѣхъ да възбужда къмъ работа.

За да бжде домътъ въ редъ, не се изискватъ много заповѣди, много думи и непримични прѣбирни съ слугитѣ, нъ благоприличие и трудолюбие отъ страна на самата госпожа, която и *дълго* трѣбва първа да даде примѣра на добра и трудолюбива домакия. Многото, честитѣ и противорѣчителнитѣ заповѣди причиняватъ смѣщение, многото и честитѣ укоравания раждатъ неприятелство, страхъ, гнѣвъ и разни неприятности. А гдѣто царува редъ въ семейството, произходящъ отъ трудолюбието и управителната способностъ на жената, тамъ нечезватъ скарванията, двоямѣнието, дълго това тѣй или иначе трѣбвало да бжде. Нъ, когато се вмѣкне съпругеското несъгласие, тутакси се явяватъ въ семейството раздѣленията, бесчинството, непокорността; когато основанието на нѣкое здание се расклати, тогава то цѣло ще се срути лека-полека. Цѣлия животъ на несъгласни съпрузи се губи напразно. Жената е като министръ на вътрѣшнитѣ работи

¹⁾ Пв. Златоустъ, томъ III-й стр. 227, издание Migne.

въ дома, както мъжътъ е такъвъ на външните работи. Затова и Ксенофонтъ много право говори иѣйдѣ: «естеството Богъ наготвилъ, както менъ ми се вижда, на жената за вътрѣшните работи и грижи, а на мъжа за външните работи и грижи;» и малко по-долѣ: «За жената по-добъръ е да стои вътрѣ, отколкото да ходи на ловъ; а за мъжа е по-срамотно да стои вътрѣ, отколкото да се грижи за външните работи». (Слѣдва)

По дѣтинското възпитание.

За да могатъ дѣцата да се развиватъ въ правилно душевно положение, пуждно е да сж весели и да сж заобиколени отъ весели хора.

Не единъ пътъ се е случило, щото малко дѣте съ добръ характеръ и добри расположения да е тръгнало по лошъвъ пътъ, защото въ началото още на живота си, въ първите години на дѣтинството си то се е лишило отъ благотелното влияние на радостта и развеселението и малкото му сърдце никога не било освѣтлено отъ животворящитѣ лъчи на едно нравствено слънце. Дѣцата обръщатъ внимание само на настоящето, а никакъ не поглеждатъ бѣдѣщето; тѣ на драго сърдце приематъ и обичатъ всичко, що ги задоволява, а отбѣгватъ и прѣзиратъ всичко, което ги притѣснява и имъ тѣжи.

Ако дѣцата вжъщи гледатъ винаги начумерени лица и чуватъ жестоки думи, то тѣ прѣзиратъ дома, прѣкарватъ далечъ отъ него, колкото имъ е възможно по-дълго време, прѣзиратъ и самитѣ си родители, единичнитѣ смѣщества които самото естество имъ налага да обичатъ.

Бащата и майката не трѣбва да забравятъ, че дѣтинската възраст е собствено прѣдначена за чистата радостъ и щастие и че домътъ прѣди всичко друго е длъженъ да ги принася на дѣтинската душа. Вънъ отъ дома дѣтето може да живѣе весело и щастливо, нъ туй развеселение много пѣти отравя най-хубавитѣ и най-благороднитѣ душевни чувства на дѣтето. Нека гледатъ прочее родителитѣ да сж или да се показватъ поне, че сж щастливи. Нека иматъ тѣ винаги за чедата си една сладка усмивка или едно пѣжно галенъе, нека правятъ дома любезенъ за малкитѣ дѣца, като приготвяватъ по този начинъ едно по-честито за тѣхъ бѣдѣще.

Отъ това не слѣдва обаче, че малкото дѣте трѣбва да стои винаги вжъщи: то е естествено

наклонно да се събира съ другари, еднакви по възраст. Има дѣятеленъ и производителенъ духъ. Занимайте дѣятелността му и ще му прѣдставите случай да си създаде нѣщо. Дѣтето обича земята, градинитѣ, цвѣтията: потрудѣте се да имате къща съ една малка градина, отъ която и му отстъпѣте едно малко кюше за обработване. Дѣтето се ражда артистъ; завеждайте го на расходка, гдѣто музиката свири избрании песни или вий свирѣте за него на пиано нѣкои весели и живи пѣснички. Привикнѣте го да обича и обработва природата и да се чуди на нежъ, вмѣсто да прѣстѣжива законитѣ ѣ и да потѣпква, каквото има тя добро и велико.

Единъ великъ педагогъ казалъ иѣйдѣ, че игритѣ сж първата поезия на дѣтинската възраст, а Фребель говори «че играта е първата дѣтинска работа.» Употрѣблявайте прочее наклонността на малкитѣ къмъ игритѣ като образователно срѣдство и никога не дѣйте ѣж запрѣщата. Това е най-голѣмата и неопростима грѣшка на родителитѣ.

(Прѣводъ)

Мария Леви.

Къмъ списанията: Педагогумъ и Цѣлина.

Въ послѣднитѣ си книги списанията «Педагогумъ» и «Цѣлина» се произнасятъ върху нашето.

Педагогумътъ въ V и VI си книги удобрява списанието ни, като говори: «Умно прѣдприятие сж замислили нашитѣ образованички госпोजи: цвѣтията на свонѣ души и нежноститѣ на свонѣ сърдца, както казва Мадамъ де Севинье, да присадѣтъ въ душитѣ и сърдцата на младото поколение на пола си. България навече има пужда отъ самоотвержении майки и смисленни съпруги. Женитѣ да захванѣтъ сами да се учѣтъ, по-старитѣ да учѣтъ по-младитѣ—успѣхътъ тогава е несравнено по-голѣмъ, защото мъжътъ нито знае добръ мирѣтъ душевенъ на жената, нито тя ще погледне съ такъво довърне на свѣтитѣ му, като авторитетни». А на края ни дава нѣкои свѣѣти, съ които ний сме напълно съгласни. Ний нѣмаме, освѣнъ да благодаримъ редактору на това списание, г. М. Пончеву, за искрениитѣ му и достойни за единъ педагогъ думи и за свѣѣтитѣ происходящи, отъ доброжелателно сърдце и показвающи, че г. М. Пончевъ достойно си заема поста като възпита-

тель. И ний винаги съ интересъ четемъ Педагогума и горещо го прѣпорѣчваме на своитѣ читателки, жени и моми, защото тамъ не само можеть, нъ и тѣ ще намѣрватъ всѣкога статии по прѣдначението имъ.

Цѣлина въ III си книжка показва се отначало въсхитена, както се туй вижда отъ слѣдующето: «Да дума кой що ще, нъ насъ не може да не ни радва това, дѣто и у насъ вече нѣкои жени сж прѣстанжли да сж прости прѣдмети, а сж станжли още и мислящи и чувствуещи сжщества.» На края обаче редакторътъ на Цѣлина се впуска въ аллегории и проници, та, при всичкитѣ ни успиия, не можахме да му разберемъ обращението къмъ селенкитѣ. Безъ да се впускаме повече въ разсжждения върху писаното отъ Цѣлина и да разискваме, до колко избраната и отъ неѣж метода за възпитаванieto селенкитѣ възможно е да си сполучи цѣльта, даваме край на настоящия си отговоръ, като изявяваме съжалението си върху писаното бесцѣлно отъ почитаемия редакторъ на Цѣлина и молимъ читателкитѣ и читателитѣ си да ни пзвинятъ, задѣто сме пожъртвували и врѣмето имъ, и колонитѣ на списанието ни — нѣщо, което ний счетохмъ за длѣжностъ наша да направимъ за пръвъ и послѣденъ пътъ.

Разни.

Франция има 2133 учени жени. Отъ тѣхъ 1211 се занимаватъ съ писане романи или книги за малки дѣца, 217 издаватъ педагогически, 280 пишатъ стихове и поезии и 237 сж публицистики; а останжалитѣ пишатъ нѣщо по другитѣ науки.

— Въ Виена умрѣла една жена, която продавала по улицитѣ млѣко и яйца. Слѣдъ смъртта ѣ намѣрили скрити въ разни мѣста 260000 франка.

— Данската камара позволи, щото женитѣ да се назначаватъ въ неѣж стенографки. Г. Грунтивигъ е първата жена, която писа рѣчитѣ на Данскитѣ депутати съ хвърчащето си перо.

Свѣѣти.

Какъ се познаватъ доброкачественитѣ копринени платна. Сръжете едно парче отъ платното и изгорѣте го. Ако платното е доброкачествено, то изгря бързо, като се свива и остави

пепель много ситна отъ отворенъ цвѣтъ; ако пъкъ платното не е доброкачествено, то остави тъмна, едра и тѣжка пепель. При това изгарянето бива ненормално.

Какъ пожълтити отъ жельзото (сидироваие) бѣли дрѣхти придобиватъ изново изгубения си цвѣтъ. Щомъ забѣлжате, че горѣщото жельзо е пожелтѣло нѣкоя бѣла дрѣха, изведнжжъ намокрѣте съ студена вода дрѣхата и турѣте ѣ на слънцето. Повторѣте това нѣколко пжти и изгорѣната ви дрѣха ще придобие отъ ново изгубения си цвѣтъ.

Домашна медицина.

Противъ искљичането или сиживането. Искљичането става послѣдствие наданне, ударъ или силно движение. То изисква, щото тутакси да се привика лѣкарьтъ; а обичайтъ да се обѣга искљичения членъ и да се трие с много вредителнъ.

Счуваннето на нѣкоя кость отвѣсно или хоризонтално става по сжщитѣ причини, както и искљичането. И въ такъвъ случай не трѣбва да се направи друго нищо, освѣнъ да се запази абсолютна неподвижностъ до идването на лѣкаря.

Книги и списания,

получени въ Дирекцията ни.

Християнскій свѣтъ. Издава Методистката Епископална Миссия, Свищовъ. Год. II, бр. I.

Православенъ проповѣдникъ, религиозно-нравствено списание, Самоковъ.

Юридически прилѣдъ, излиза подъ редакцията на Стефанъ С. Бобчевъ и Михаилъ Ив. Маджаровъ. Год. I книжка VI, Пловдивъ 1893. Цѣната му за година е: за България 12 л. извънъ България 15 л.

Нова Свѣтлина или тълкувание на тайнитѣ явления въ природата. Год. II кн. XII. Сливенъ 1893 год.

Сто жельания. Кой храни птичкитѣ змѣ. Книжка IV отъ дѣтската библиотека на «Звѣздица». Полезни приказки за малкитѣ дѣца.

Кратко уживанне за съставяние Ботаническа сбирка отъ А. Тошева, учитель въ Варн. Държ. Гимназия «Фердинандъ I», печатница Л. Нитче, стр. 32 на 8-ни съ 10 фигури, цѣна 50 ст. Тѣзи много полезна за ученическия свѣтъ и отъ двата пола книга ний горѣщо прѣпорѣчваме на всичкитѣ си читателъ и читателки, тѣй като тя е достойна да украсява библиотекитѣ имъ.

История на Баларското право, отъ Петра В. Оджакова. Часть II, кн. първа. Семейно право и Битие. Цѣна 1.20 ст.

Книжевно извѣстие.

Който иска да си достави много полезнитѣ за женския полъ книги:

I

Запазване здравнето на женитѣ, понятие за менструацията, родилния периодъ и пр.

II

Наставления за прѣдпазване отъ противонродностното бабувание и родилния периодъ слѣдъ бабуването, нека се отнесе до прѣводачката и издателката имъ Н. Хр. Бъчварова, въ София.

Първата книга струва съ испращането 1.60 стот., а втората 65 ст.

Извѣстия.

 I. Тѣй като първитѣ броеве на списанието ни се свършихъ, то умоляватъ се новитѣ ни г. г. абонатки и абонати да иматъ търпѣние до прѣпечатването нѣмъ, което ще бѣде наскоро. Дирекцията държи бѣлѣжки, на кого кои отъ броеветѣ не се испратихъ.

II. Умоляватъ се г. г. абонаткитѣ и абонатитѣ, щото да ни внасятъ абонамента си въ пощенски записи. Могатъ сѣщо да ни го внасятъ и съ пощенски бонове, обаче да не ги придружаватъ съ пощенски марки на стойностъ повече отъ 1 или 2 стот.

III. Понеже въ Дирекцията ни постѣпихъ много статии, пратени отъ благородни и ученолюбиви Господа, то съ жалостъ нѣмъ обявяваме, че не ще можемъ да ги публикуваме, защото списанието ни се редактира исклучително отъ жени. Като благодаримъ слѣдователно отъ все сърдце на такива доброжелатели на женския полъ, молимъ ги да не ни пращатъ статии за публикуване.

IV. Обявяваме за знание на всичкитѣ ни г. г. абонати и абонатки, че отъ сега натакътъ, за отбѣгване отъ излишенъ трудъ, Дирекцията на списанието ни, вмѣсто да издава расписки, ще обнародва въ корресонденцията получаването на паритѣ срѣщу абонаменти, което ще има сила на расписка.

ПОДЛИСТНИКЪ 3)

Безъ зестра

отъ

Георги Оне

Рассказъ прѣв. отъ Френски.

Поручикѣтъ поблагодарилъ приятеля си, нѣ не поискалъ да се утѣши, а понеже се търсѣли офицери, за да бѣдѣтъ испратени въ Тонинѣ, тои прѣложилъ себе си и на идущата неделя се качилъ на парахода отъ Брестъ; а когато той излизалъ се отдалечавалъ по нѣниящитѣ се океански вълни, младата мома весела и безгрижна изпѣввала да гынцуга въ свѣтлитѣ и великолѣпни салони по сладкия музикаленъ звукъ.

Отговорница: Т. Г. Ноева.

Корресонденция.

Г-ну И. Ап. тукъ. Съжаляваме, дѣто мислите, че само Вий можете да се ползвате отъ това списание. — Г-а А. В. Сливенъ. Проведенитѣ пари получихме; благодаримъ. Чакаме статията Ви. — Г-ца С. Ф. Пловдивъ. Новитѣ абонатки записяхме; крайно Ви благодаримъ за грижата, за която и не се съмнявахме. — Г-и М. К. София, Е. Н. В. Плевенъ. Статията Ви ще се обнародватъ. — Г-ца Х. Х. София: не може да се помѣсти. — Г-нъ Ц. Б. София. Получихме писмото Ви съ пари. Писахте Ви. — Г-ца С. Н. София. Писмото Ви заедно съ пари получихме и крайно Ви благодаримъ. Писахте Ви. — Г-ца Д. Ш. Новий Назаръ. Последнитѣ броеве сѣ испратени до новитѣ абонатки заедно съ распискитѣ. — Г-а и Г-и А. К. Сливенъ, К. М. А. Рахова, Х. С. Ямболъ, Д. В. Бургасъ, Я. А. Габрово, Е. В. П. Карлово, А. К. Плевенъ, Б. И. Орѣховица, С. С. Ст-Загора, С. С. Жеравна, М. С. Б. Ст-Загора, Подп. Д. Шуменъ, Ж. С. Бѣлоградчикъ, Е. Н. с. Фердинандово, Ю. Х. П. Габрово, Н. Д. София, П. И. М. Руссе, Г-и тукъ, М. И. К. Руссе, М. М. София, И. К. С. Габрово, Мих. Читал. «Съединение», получихме проведенитѣ пари. — Ж. Друж. «Благоустройство» Коприщица. Подарява се едногодишно течение отъ Г-жа Ел. Майоръ Поповичъ въ Плевенъ. — Г-нъ К. С. Д. Пловдивъ, получихме писмото Ви съ пари; благодаримъ, съобразиохме се. — V. B. S. «Drushba» Цюрихъ. Получихме стойността; благодаримъ. — Г-ну Д. Т. Д. София, Г-а Т. П. тукъ не е записана; съобразиохме се и ще се съображаваме съ писмото Ви. Признателността ни е неизразима. — Г-ца А. испроводѣте ги; всичко на драго сърдце приемаме.

Обяснения

на обрасцитѣ отъ ръководѣлката въ притурката
брой 4.

№ 1. *Веселина*. Шивица за възглавница.

№ 2. *(Властиче)* за нощна риза. Ошива се или връхъ левенъ платъ съ червени конци, или връхъ кремъ коприненъ платъ съ коприна. Дръхитѣ на ангелчето съ сини коприни, а цвѣтата алсини (бордо). Листовѣтъ тъмнокашмиренъ, а коренитъ кафени. Обгражда се съ аленъ кордонъ.

№ 3. *Кърпичка (за пешкири)*. Ошиватъ се върху зеленъ или вишневъ плюшъ съ коприна показанитѣ букети и съ тѣхъ се облича разрѣзаний споредъ фигурата картонъ.

№ 4. *Шевици, монограмни*.

Е. М.

II.

Изминяли се двѣ години. Генералѣтъ продължавалъ да посрѣща гости. Нѣ въ тия великолѣпни вечеринки привлѣкателната мома, която очудвала всички съ хубостѣта си не се показвала вече. Въ прѣдвечернето на денѣтъ, когато щѣлъ да придобие генералскитѣ апалети, полковникѣтъ на 123 полкъ ненадѣйно умрѣлъ; веселий и пълний съ радости животъ на двѣтѣ жени билъ замѣненъ съ едно срѣднѣо и утекително съществуване. Всичкитѣ хубави офицери, които толкозъ грациозно и обикалялъ, биле вече се отдалечили заедно съ веселбитѣ и танцуванята. Новитѣ полковникъ ималъ тоже съпруга и дѣщеря. На тѣзи последни вече, силнитѣ на настоящия денъ се отдавала всѣка честь и почетъ; а на бившитѣ всемогущи — едно просто и студено поздравление, което се придружавало съ отдалечение на бързо и съ неприятностъ.

(Слѣдва).

Печатница Л. Нитче — Варна.

ПРИТУРКА

ЖЕНСКИЙ СВѢТЪ

Объясненія на образцы се напечатъ въ 7-й брой на списаниѣ.

брой 4.

1. Априлий 1893 г.

АВКА

